

تہ لالی کوری تہ دیبہ

تہ لالی کوپری تہ دیبہ

tag.global

tag-multimedia@tag.global

The Hashemite Kingdom of Jordan

The Deposit Number at The National Library

(303/1/2022)

813.9282

Younis, Areej Omar

Talal Ibn Adibeh in Kurdish Language / Areej Omar

Younis; Translated by Ahmed Chalak Shakir. - Abu-Ghazaleh

Translation, Distribution and Publishing 2022

governmental entity

Number of pages 40

Deposit No.: 2022/1/303

Descriptors: /Arabic Fiction/Children Literature/ Translated
Literature/ Kurdish Language/

يتحمل المؤلف كامل المسؤولية القانونية عن محتوى مصنفه ولا يعبر هذا
المصنف عن رأي دائرة المكتبة الوطنية أو أي حكومية أخرى

ISBN (978-9957-559-70-0)

ISBN E-BOOK (978-9957-559-71-7)

ترجمة وتحرير:

أحمد جالاک شاکر

العراق - کربکوک

بۇ ئېۋەي خۆشەۋىست:

مندالى قۇناغىكى جوان و خۆشە، رەنگە زۆربەي بە يارى و سوعبەت بەسەربەرىن، بەلام قۇناغىكى بەنرخە كە دووبارە نايىتەۋە، كە تيايدا نەخشەي خەۋنەكانمان بۇ ئايندە دادەپىژىن و بەدەستى خۇمان ھەلىدە بۇيرىن، يان ووزەكانمان بۇ ئەۋە تەرخان دەكەين تا رۇژىك بگەينە ئەۋەي كە خەونمان پىۋە بىنيۋە، يان تەمەلى دەكەين و تەنھا خۇزگەمان دەبىت بىج كىردار، بەمەش لە كەشتى سەركەوتندا جىگەيەكمان دەست ناكەۋىت تا لەگەل كەسانى ھەۋلدەرى تىردا بمانخاتە سەر زەمىنى شىكۆ.

خۆشەۋىستانم:

لەم چىرۆكەدا وانەيەك لە بەرەنگارى و نموونەيەك لە سەركەوتن سەرەپراي سەختى و ناخۇشەكان پىشكەشى ئىۋە دەكەم، ئەمە چىرۆكىكە بۇ ھەر مندالىك لە تەمەنى ئىۋەدا، كە ئىستا چىتر مندال نىيە، بەلكو بۆتە ئەفسانەيەك، ئەۋ مندالىي كە ئەۋەندەي ناخۇشى چەشتوۋە كە بەخەيالى كەساندا نايەت، بەلام بەرەنگارى ناخۇشەكانى بۆتەۋە و چۆكى دانەداۋە، لە سەختى ژيانى ئايندەيەكى پرشنگ دارى بۇ خۇي و خىزانەكەي و ولاتەكەي و نەتەۋەكەي دروست كىردوۋە و لە ناو خەلكدا بۆتە كەسىكى عەرەبى گەۋرە لە بوارى بلىمەتى و داھىتان و سەركىردايەتى و سەركەوتندا، ناۋىك لەناو گىرنگىرىن كۆرە ھىزرى و كۆمەلەيەتى و مۇقايەتەكاندا دەنگ دەداتەۋە.

ۋەرن لەگەلم با چىرۆكى مندالىكتان بۇ بگىپمەۋە كە ناۋى (تەلۋە)... تا فىرى ئەۋە بىين چۇن لە ناخۇشى شىكۆ دروست بگەين.

ئەرىچ يونس

ترجمة و تحرير

د. أحمد جالاک شاکر

دۆزىنەۋەى گەنجىنە

” ئەۋ گۈلەى كە پوۋدەكاتە خۆر تەنانەت لە پۋژى ھەۋرىشدا ھەر ۋادەكات “

پۋبەرت لىنگتۋن

((تەلال.. تەلال... تەلال))، گۋىم لە دەنگى باۋكم بوو بانگى دەكردم، منىش كە لەسەر بەرزترىن لقى دار پرتەقالە كە ۋەستا بووم ۋەلامم دايەۋە: «بابە من لىرەم»، بە نىگەرانىەۋە لىى پرسىم: «چى دەكەيت لەسەر ئەۋ درەختە بەرزە؟»، منىش بەخۆشىەۋە ۋەلامم دايەۋە: « دەمەۋىت ئەۋ پرتەقالەت بۆ لىبكەمەۋە»، بە دەستم ناماژەم بۆ پرتەقالىك كرد كە بە زەحمەت لىدەكرايەۋە، پۋوبەپۋۋى ھەتاۋ ۋەستا بوو و پەنگە جوانەكەى دەدرەۋشاىەۋە.

«بە ھىۋاشى ۋەرە خوارەۋە» باۋكم داۋاى لىكردم و منىش پرتەقالەكەم لىكردەۋە و خستەم گىرفانى كراسەكەمەۋە و بە ھىۋاشى ھاتمە خوارەۋە.

باۋكم بە دەستە بەھىزەكانى دايگرتەم، پاشان لەسەر ئەژنۆكانى دانىشت و پۋۋى تىكردم، بەنەرمى شانى گرتەم و بە خۆشەۋىستىەۋە ۋوتى «دايكت دەربارەى تۆ نىگەرەن بوو» منىش راستەۋخۆ تەماشای چاۋە پرىسكەدارەكانىم كرد، ھەر لەم دانىشتە سەربازىە پىكەيدا ۋوتى «با پۋىنەۋە بۆ مالمەۋە».

كاغەزىكى بەدەستەۋە بوو كە بە جوانى قەد كرابوو، منىش خۆھەلقورتان گرتەمى و پىم گۋوت «ئەۋ كاغەزە چىە بابە» «ئەۋىش بە زەردەخەنەۋە كاغەزەكەى كرددەۋە و ۋوتى»

له‌بەر ئه‌وه هه‌زم له خۆهه‌لقورتانته بۆ زانینی زانیاری، کاغه‌زه‌که‌ت پيشان ده‌دهم»، پاشان کاغه‌زه‌که‌ی دایه ده‌ستم.

کاغه‌زه‌که ئاسایی نه‌بوو، به‌جوانی قه‌د کرابوو، منیش کردم‌هوه و ته‌ماشام کرد و بیده‌نگی بالی کیشا به‌سه‌ر شوینه‌که‌دا، بینیم ناوی منی له‌سه‌ر نووسرابوو (ته‌لال تۆفیع ئه‌بو غه‌زاله، هه‌روه‌ها شوین و به‌رواری له‌دایکبوونیشم)شاری یافا، بیست و دووی مانگی نیسانی سالی هه‌زار و نۆسه‌د و سی و هه‌شت)، هه‌روه‌ها وینه‌ی چهند هیلکی درێژ و پێچاو پێچ له‌سه‌ر کاغه‌زه‌که کیشرا بوو.

من له هه‌موو ئه‌وه‌ی که له کاغه‌زه‌که‌دا بوو تینه‌گه‌یشتم بۆیه له باوکم پرسى « ئایا ئه‌مه نه‌خشه‌ی گه‌نجینه‌که‌یه؟ » پێکه‌نى و به‌ متمانه‌وه ووتى « ئه‌وه‌یه به‌ شیوه‌یه‌ك له شیوه‌کان »

منیش داوام لیکرد که پیم بلیت مه بهستی چیه لهم قسه یه، ئەویش پروویکرده ئاسۆ و لپی راما، پاشان به دەنگیک که له ناخیهوه دەرچوو ووتی « ئەوه تاپۆی خواوەنداری تۆیه، پارچه زهویه که که به ناوی تۆوه تۆمارم کردوو له ته مەنی چوار سالیدا واته شهش سال بهر له ئیستا».

منیش به سه رسامیهوه ووتم «وايه بیرم که وتەوه تۆ پیشتر پیشانت داوم، به لام من ئەو کاته نه مده زانی بیخوینمه وه».

باوکم به زه رده خه نه و خۆشه و یستیه وه ووتی «ئای چهنده شانازی به زیره کی تۆوه ده کهم ته لال»، پاشان به خۆشه و یستیه وه ووتی «کۆبیه کم له بهر گرتۆته وه بۆ تۆ ته لال، تا خۆت هه لی بگریت، کورم تۆ ئەمرۆ پیاویت».

ئەم ووشانه ی باوکم متمانە و دنیایی پێبه خشییم و ئەو کاته درکم به مه بهسته که ی کرد، زه ویش گه نجینه یه، به لگو به نرخترین گه نجینه یه.

باوکم به سوعبه ته وه ووتی « دواکه وتین خیرا با بچینه وه بۆ لای دایکت دنا لیمان توپه ده بیست».

منیش ئاماژه م به گیرفانم دا کرد که پرته قاله که ی تیدا بوو و هه لئاوسا بوو ووتم « ئەم پرته قاله ی به دیاری ده ده می ئەویش دلخۆش ده بیست».

باوکم قاقایه کی لیدا که لهو ده شته دا دهنگی دایه وه.

منیش به هیمنی و شانازی وه له لای باوکمه وه رۆیشتم، به ده ستیکم دهسته پته وه که ی باوکم گرتبوو و به دهسته که ی ترم گه نجینه که مم هه لگرتبوو.

«يافا» ئەستېرىيە كى پرشنگ دار

«لە دلم دا نەيان كوشتوى، دەمەوئەت دووبارە لە خۆوە بوونم دروست بگەيتەو،
ئەي روخسارە دوورەكە»

مەحمود دەرويش

ھاوین بەلای منەو خۆشتەين كاتەكان بوو، چونكە ئاسمانى شارەكەم (يافا) لە شەودا بە مانگ و ھەزاران ئەستېرىيە دوور دەدرەوشايەو، تەنات دانىشتى شەوانەى خىزانەكەشمان لەسەربان نەبوايە خۆش نە ئەبوو. من ھەزم لە ديمەنى ئەستېرىيە و كشانى ئەستېرىيە بوو، كە بە ھىمنى دەكەوتن و بۆ ماوہيەك دەدرەوشانەو بەر لەوہى بكوژتەو، باوكم كە دەيبينى من لە ئاسمان پادەمىم دەيگوت «تەلال تۆ مندالى خۆم يەر ديتتەو»، دايشم بە دەنگىكى بەسۆزەو دەيگوت «ئيشەلا تەلۆيش ھەر وەك تۆ دەبەت كە گەورە بوو».

باوكيشم بە خۆشەويستتەو ھەلامى داىو «ئەدبەخان كورەكەت دەبەتتە ئەدبەك لە رەوشت و كار و ژياندا».

دايكم بە قسە ناسكەكانى باوكم پىدەكەنى، ھەردووكان بىدەنگ دەبن، منيش بە بايەخەو دەپرسم: «بابە تۆش ئاسمانت خۆش دەويست؟» ئەويش بە دەنگىكى پر لە متمانەو دەلەت «بەلى تا ئىستاش ھەر خۆشم دەوئەت، ئەو نىگا بەخشە».

دایکیشم به شانازیوه ده لیت «تەلۆل باوکت هه‌میشه به‌رز ده‌پروانی، له هەر پرۆژه‌یه‌ک له پرۆژه بازرگانیه زۆره‌کانیدا نموونه‌ی بازرگانى زیره‌ک و مرۆفى خانه‌دان بووه، بۆیه ناوبانگى له ناو خه‌لکدا باشه».

باوکت بى‌ فیزانه بێده‌نگ ده‌بیت، منیش له شویتى خۆم هه‌لده‌ستم و باوهشى پيادا ده‌که‌م و به‌شانازیوه ماچى ده‌که‌م.

له‌ کاره‌کانیدا هیز و ئارامگرتن و راستخوایى بى‌ وینهم ده‌بینى، له‌ چاوه‌کانیشیدا چاکیه‌ک و خۆشه‌ویستیه‌کى بى‌ سنوورم به‌دى ده‌کرد، کاتی‌ک دانیشتنه‌ خیزانیه‌کانى شه‌وانه‌مان کۆتایى ده‌هات، هه‌زم ده‌کرد که له‌سه‌ریان بخه‌وم و روخسارم به‌ره‌و ئاسمان بى‌ت و له‌ جیگه‌که‌مدا راکشیم، به‌ر له‌وه‌ش ئه‌ستیره‌ی خه‌ونه‌که‌مم لێده‌کرده‌وه و له‌ دلم دا ده‌شارده‌وه.

بەيانىيان بە دەنگى باوكم خەبەرم دەبويەوۋە كە دەيووت « كاك ھەمشەرى » ئەم ووشە توركيەى دەووت كە واتە (سەربازەكان ھەستىن) بۆيە بوارى سەرىپچى نەبوو ھەولمىدەدا كە قەناعەتى پىيكەم كە ھىشتا زوۋە، بەلام ئەو باوۋەرى بەوۋە زۆر بوو كە خودا پزقى خۆى لە بەيانىياندا بەسەر بەندەكانىدا دابەش دەكات!

ژيان تا ئەو ئىوارەيە بە خۆشى و ئارامى پۇيشت، ئىمە وەك نەرىتى خۇمان شەوان لە سەربان دادەنىشتىن، لە پرىكدا دەنگى بانگەواز بەرز بۆۋە كە داواى لە ھەموان دەكرد كە لە مالەكانىيان بچنە دەرەوۋە چونكە كردهى سەربازى بۆ سەلامەتى ئەوان ئەنجام دەدرىت.

ئىمەش بەپەلە چوینە دەرەوۋە و ئەم فىلەمان بەسەردا تىپەرى، وەك دواتر بۆمان دەرگەوت ئەم بانگەوازەنى فىلىك بوون لە دوژمنە زايۇنىستەكان بە ئامانجى چۆلكردنى مالى فەلەستىنىيەكان و راگواستىيان لە زەويەكانىيان.

دايكم بوخچەيەكى بچووكى ھەلگرتبوو كە شتى پىويستى تىدا بوو، باوكىشم ھەندىك كاغەز و دەفتەرو ئامرازى سووكى پىبوو، مىش گەنجىنەكەم ھەلگرتبوو، بەلگەى ئەو زەويەى كە باوكم پىدابووم.

ناچاركراین كە دەرېچىن و ھەموو خۆشەكانمان لە داوى خۇمان بەجىھىشت و تەنھا خەمى داېرانى يافامان بۆمايەوۋە، ئەو خاكەى كە بە رھەمى پرتەقالەكانى و دىمەنى سەوزايى و سامالى ئاسمانەكەى پىردبووین.

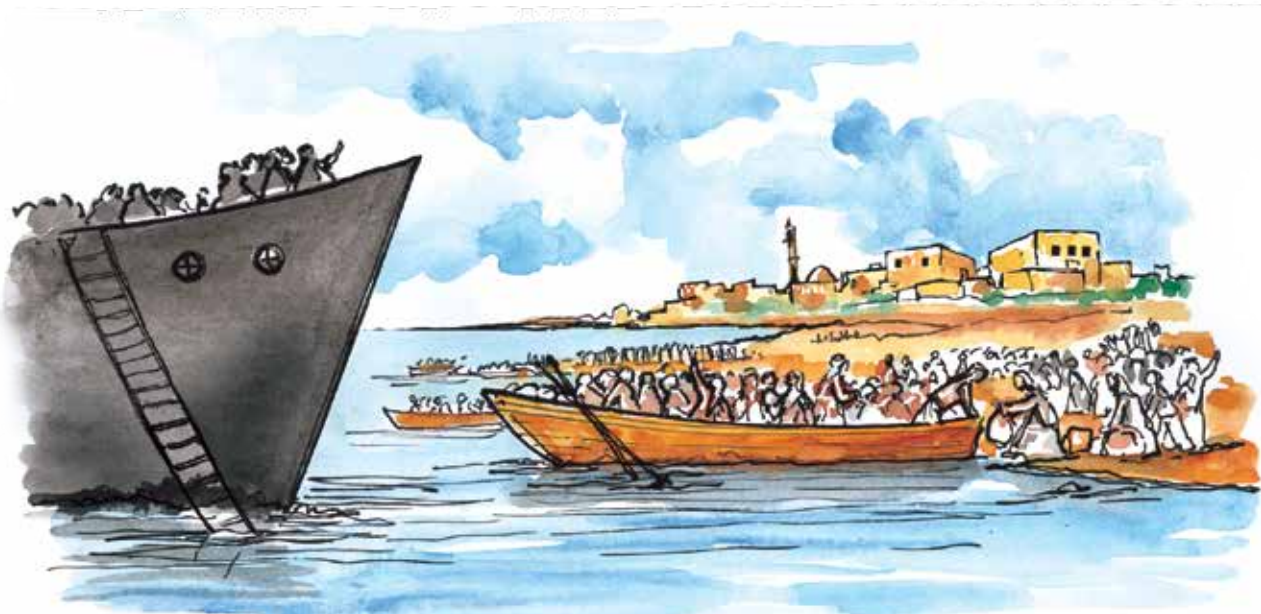
يافا بەقەد ئەستىرەيەك لىمان دووركەوتەوۋە، بەلام وەك دلمان لىمان نزيك بوو.

لەگەل كۆمەلىك خەلكدا پۇيشتىن تا سەركەوتىنە سەر پاپۇرىكى كەل وپەل، بە

نیگه رانیه وه له باوکمم پرسی « ئەم پاپۆره بۆ کویمان دەبات؟ ئەمە پاپۆری کەل وپەل نییه؟ چون ئیمە ی سەرنشین دەگوازیته وه؟»، باوکم که به توندی دەستمی گرتوو بە جۆریک که پیشتر نەم دی بوو وه له دەنگی دا غەمبارییهک هه‌بوو که هه‌وڵی دەدا بيشاریته وه ووتی « نیگه ران مه‌به کورم، بیگومان ده‌مانباته شوینیک».

تەماشایه‌کی دایکم کرد تا ترس له دلم بره‌ویتته وه، ئەویش ووتی «تەئول مه‌ترسه ئیمه له‌گه‌ئین» له‌گه‌ل ئاپۆرای خه‌لکه‌که‌دا سه‌رکه‌وتینه سه‌ر پاپۆره‌که، به‌ر له‌وه‌ی که ده‌ربچین بۆ دواچار تەماشای یافام کرد، دایکیشم لیم نزیک بوه‌وه و فرمیسکه‌کانمی سپری و جه‌ختی له‌وه کرد «که به‌ زووترین کات ده‌گه‌ریننه وه و دلته‌نگ مه‌به».

ووشه‌کانی دایکم هه‌میشه سه‌رچاوه‌ی دلنیا‌یی بوون بۆ من، به‌لام له‌و رۆژه‌دا هه‌ستم به‌ دلنیا‌یی نه‌کرد، شتیک له‌ ناخم دا ده‌یگوت که بیننه‌وه‌ی یافا درێژه ده‌کیشیت.

گەشتن بۆ ((غازیە))

”ئەو ئاراستەییەى که له گەل فیڤبووندا دەستپێدە کات دەشیٲ که ژیانى مرۆف له ئایندهدا دیارى بکات“

ئەفلاتوون

پاپۆرە که له لوبنان وهستا، به دەستیکی ماندوووه دەستم به دایکمه وه گرتبوو، ههستیکی وا له ناخم دا گهوره دهبوو که دهیووت ئیمه دهچینه قۇناغیکی نوئ وه که پپویستی به ئارامیه کی زۆر ههیه.

دواتر گواستراینه وه بۆ گوندی (غازیه) له باشوری لوبنان، باوکم لهوئ هاوڤیه کی ههبوو که له بازرگانیه وه ناسیبوی ئه ویش موختاری گونده که (حاجی رهزا خهلیفه) بوو، که له ماله کی خۆیدا میوانداری کردین و نهیهیشت که لهو خیمه یه دا نیشته چی بین که بۆ پهنا به ره فهلهستیینه کان تهرخانکرا بوو.

حاجی رهزا نمونه ی بهخشندهیی و رهوشتی باش بوو، هه رکاتیك دهچوومه دوکانی ناو گونده که خاوه نه کی به نهرمیه وه مامه له ی له گه ل ده کردم و دهیووت « حاجی رهزا رایسپاردوین که له گه ل تۆ و خیزانه که تدا باش بین».

ئهو کاته به راستی ههستم به ووشه ی (پهنا به ره) نه ده کرد، چونکه دایک و باوکم هه میسه دهیانگوت که ده گه رپینه وه بۆ یافا، به لام به تیپه ربوونی کات گه رانه وه وه کو خهونیکی لیته ات که به خه یالماندا دهه ات و نه مانده توانی بیهیئینه دی، هه ره وه ک چون پهنا به ری بوو به راستی یه ک که ده ییت قبولی بکه ین تا بتوانین بیگۆرین.

بارودۆخى ژيانمان زۆر گۆرا، پوانىنى بەختەوهرى و زەردەخەنە لەسەر پوخسارى دايك و باوكم نەما، بەلام من بپيارم دا كە تروسكايى هيو و خۆشى سەركەوتيان بۆ بگەرپنمەوه.

پۆژيكيان...

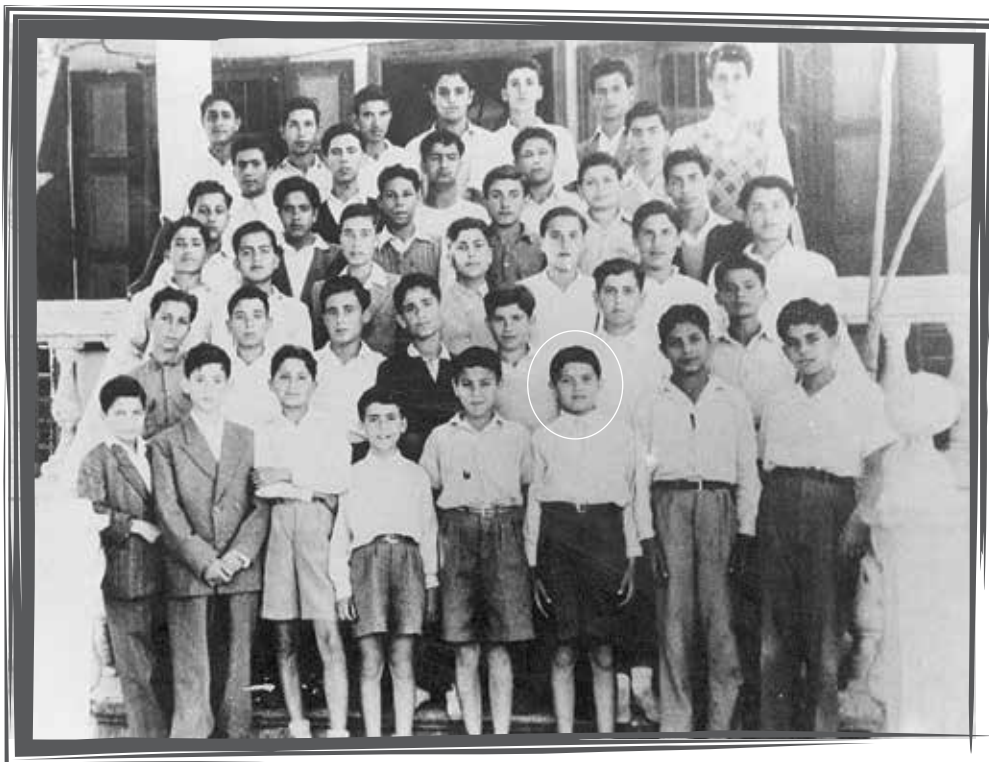
لە نزيك دايكمەوه دانىشتم كە خەريكى نيسك بژاردن بوو، پيم ووت « دەزانم كە دل تەنگيت دايە»، ئەويش بە ناخۆشيهوه دەيووت «هەموومان واين تەلول، ئەگەر نىشتيمان لە دەست بەدەيت وەك ئەوه وايه كە بەنرخترين شتى خۆت لەدەست بەدەيت».

منيش هەولم دا خەمى كەم بكەمەوه و ووتم «چى بۆ تۆ و باوكم بكەم، تاوهكو بتوانم ماف و خاك و نىشتيمانم بگەرپنمەوه؟ چۆن پووبەپووى دوژمنەكەم بيمەوه تاوهكو بزانم خۆشى و سەركەوتتان بۆ بگەرپنمەوه؟»

دایکم سینیه نیسکه کهی دانا و به تووندی گرمی و راسته و خو سەیری چاوه کانی کردم و ووتی «زانست، به لئی زانست کورم باشترین ریگه یه که بگیریته بهر تاوه کو خۆت دروست بکهیت و نه ته وه کهت پیش بخهیت».

ئەم ووشانە ی دایکم زۆر کاریان تیکردم، منیش پیم ووت «ژیانم بۆ وهر گرتنی زانست و کاریکردنی تەرخان دەگەم» بۆ ئەمەش بەر لەوهی بەلین بەو بدەم بەلینم بە خۆم دا.

یہ کہ مین قوتابخانہ م

”ناتوانیت شتیک بے خشیت بے خوشہ ویستی و ناشتوانیت خوشہ ویستی بے
لیبوردہ بی بکیت“

ئیراھیم فہقی

لہو ساتہوہ کاتی خۆم بہرپکی و بہ بایہ خہوہ بۆ خویندن لہ وانہ کانم دا تہرخان
کرد و چوومہ قوتابخانہی ((پرۆتستانی ئہریکی)) لہ (سہیدا)، کہ ماوہیہ کی باش لہ
(غازیہ) ہوہ دوور بوو، ئہمہش ناچاری دہکردم کہ بہ پی برۆمہ ئہوی و بیمہوہ بارودۆخ
و کەش و ہہواش ہەرچۆنیک بیت. ہەرکاتیکیش نمرہی بہرزم و ہربگرتایہ، کارتہ کہم
بہباشی دہشاردہوہ تا پیشانی دایکم و باوکمی بدہم، ئہو کاتہش بریسکہی خوشیم
لہ چاوہ کانیاندا بہدی دہکرد، چہندہ شادمان بووم کہ باوکم دہہات بۆ سہردانم لہ
قوتابخانہ و لہویش مامۆستاکان ستایشی رہفتار و زیرہکی و خوشہ ویستی من بۆ زانستیان
دہکرد، چونکہ من باوہرم وابوو کہ ہہموو ئہوہی دہیکہم نوینہ رایہ تی خیزانہ کہم
دہکات و لہ یافا و فہلہستین نزیکم دہکاتہوہ، کہ ہہمیشہ لہ دل و بہرچاومدا بوون.

زوو لہوہ تیگہ یشتیم کہ دہبیت خوشہ ویستی و ریزی کەس و کارم بہدہست بیتم لہ گہل
متمانہی کەسانی دہوروبہرم، من متمانہم بہخۆم ہہبوو سہرہرای کەمی ئہو شتانہی
کہ ہہمبوو بہبہراورد لہ گہل ہاوپۆلہ کانم، لہ وہرزی زستاندا دایکم پالتۆیہ کی خوری
لہو بہتانیانہی بۆ دووریم کہ لہ مالہوہ بۆ خۆ داپۆشین بہکاردہ ہیترا، منیش ئہو

پالتۆيەم بە شانازيەوۋە لەبەر دەکرد نەك بە شەرمەوۋە، يېش دەرچوونم لە مال پالتۆكەم لەبەر دەکرد تا خۆم لە سەرما بپاريزم، باوكم بە تووندى شانى دەگرتم و بە شانازيەوۋە دەيووت «تەلال من ئايندە لە چاوەكانتا دەبينم، تۆ دەبیتە پياويكى سەركرده و دانا وپيگەيەكى گەورەت لە ژياندا دەبیت، دەزانی بو؟».

منیش بیدەنگ دەبووم و تەماشام دەکرد ئەویش دەيووت «چونكە تۆ كورپى فەلەستينى كە بەردەوام كەسى مەزنى دروست كردووه».

منیش ووشەكانى باوكم وەردەگرت و بەردەوام لەبەر خۆمەوۋە دەمووتەوۋە بە دريژايى ئەو ريگەيەى كە بە پى دەم بپى. بە دەستىكم ئەو نان و پارچە پەنيرەم هەلدەگرت

که دایکم بۆی ناماده ده کردم تاوه کو بهرگه ی ماندویتی بگرم به درئیایی رۆژ و به دهسته که ی ترم کتیبه کانمم هه لده گرت، ئه و خه ونه م که یارمه تی ده دام بۆ بهرده وام بوون له کاروانه که دا تا به دیه پنانی سه رکه وتن.

بیرمه له رۆژیکی باراندا که گه ی شتمه ناو پۆل ئاوم لیده چۆرا، بۆیه قوتاییه کان پیم پیکه نین، به لام من به مه غه مبار نه بووم و بزه خه نه یه کم بۆ کردن، له م کاته دا محهمه دی هاوړیم به روویاندا وهستا و ووتی « ئه وه ی که پی پی پیده که نن زیاتر له دوو سه عات به پی ده روات، کامتان بهرگه ی ئه وه ده گریت با گالته ی پی بکات، ئه گه ر نا با هه مووتان وه ک ریزیک بۆ ئه و بیده نگ بن».

هه موو قوتاییه کان بیده نگ بوون و له نا کاوه هه موویان وهستان و چه پله یان بۆ لیدام.

له کاتی پشوودا سوپاسی محهمه دم کرد بۆ ئه م هه لویسته ی که به لگه ی برایه تی و هاوړییه تیه کی راسته قینه یه، ئه ویش کاتیک له سه ر عه رزه که دانیش تبووین و ئه و خواردنه مان ده خوارد که پیمان بوو ووتی « ئه وه ی کردومه شتیکی ئاساییه، به لام ئه وه ی تۆ ده یکه یت نا ئاساییه».

له محهمه ده وه فیربووم که ژیان بی به شداریکردن له خواردن و یاری و هاوړییه تی خۆش نییه، منی موسولمانیش له و قوتابخانه مه سیحیه دا فیری ئه وه بووم، که چه نده گرنگه که هه مووان یه کترین خۆش بوویت به ده ر له ئاینیان، چونکه ئاین له بنچینه دا خۆشه ویسته یه.

قوتابخانەى دواناوەندى

”ويستى باش ماوه كه كورت ده كاته وه“

په ندىكى به رازىلى

دواى ئەوهى قۇناغى سەرەتايىم تەواو كرد، خەونى گەورەم ئەوه بوو كه بچمە قوتابخانەى (دواناوەندى مەقاسىدى ئىسلامى) و كه پىويستى به دانى پارەيهكى زۆر بوو، كه من يەك فلسىم نەبوو.

له دانىشتنىكى خىزانى هيمەن دا، خەونەكەم به دايكم ووت، من دەمزانى كه خىزانەكەم ئەو پارەيهى نىيه، به لام پىويستىم به كەسانىك هەبوو كه پشتگىرىم بكن و وا بكن كه پشكۆى خەونەكەم به گەشاوهى بىيىتەوه، تەماشاي پوخسارى دايكمەم دەكرد كه خەيالى پۇشتبوو بىرى له دابىنكردى پارەى بۆ من دەكردەوه، كه ئەمە ئەو كاته كيشە بوو، ئەو غەمبارىم بىرناچىتەوه كه بههۆى ئەمەوه پوخسارى داگرتبوو، بۆيه لىي نزيك بوومەوه و به تكاوه پىم ووت» من تەنھا نزاى تۆم دەويت» و ئەو فرمىسكەيم سړى كه به لاچاويە هاتبوە خوارەوه، ئەويش دەستەكانى بەرزكردەوه بۆ ئاسمان و ووتى «خودا سەرکەوتوت بکات، رېگه له بەردەمتا والا بکات».

ئەو ئىوارەيه چاوم نەچووه خەو، هەر وهها دايك و باوكيشم نەخەوتن، گويم له نويز و پارانهويان بوو، باوكم به دايكمى دەووت «ئەديبه نزاى بۆ بکه» ئەويش دەيووت «تۆش توفيق».

به يانى هەستام چوومه قوتابخانەكه، دواى ئەوهى خواحافىزىم له دايك و باوكم كرد كه دەستەكانى گووشىم و ووتى «تەلال ئەوهى بپرواى بهوه هەبىت كه دەيهويت، هيج شتىك له رېگهى بەديهينانيدا ناوهستيت».

لەرپىگەي چوونم بۇ قوتابخانە چەندىن شىۋەي گىتوگۇ و سىنارىيۇ بە مىشكىم دا دەھات كە لەگەل بەرپۇئەبەرى قوتابخانە بەرپىز (مەھەد سەلام) (ئەنجامى بدەم، تاوھەكو قەناعەتى پىيگەم لە قوتابخانەكە وەرم بگرىت، سەرەپاي بارى سەختى دارايىم، گەيشتمە بەر دەرگاي نووسىنگەكەي، خۇم پىك كرد و ھەناسەيەكى قولم ھەلمۇي، بەر لەوھى لە دەرگا بدەم و رىگەم بدات بچمە ژوورەو، بەھىمنى دانىشتىم، ئەويش ووتى « فەرموو كورم تۇ داواي چاوپىكەوتنت لەگەل من كىرەبوو بۇ كارىكى گىرنگ، فەرموو چىيە؟»

مىش بە متمانەو ووتىم: «دەمەويت لەم قوتابخانەيەدا بخويتم، بەلام پارەي پىويستىم نىيە». بەرپۇئەبەر ئانىشكى لەسەر مېزەكە دانا و ووتى «تۇ ياساكان دەزانىت؟»

مىش لىي نىك بوومەو و بە راستخووزىيو ووتىم «ھاتووم داواي بەخشىنىكى خۇپايى خويىندنتان لى بكەم لە بەرامبەر ئەوھدا كە باش بخويتم و پلەي يەكەم بەدەست يىتم لە زانىستدا، ئەگەر ئەوھم بەدەست ھىتا لە قوتابخانە بەردەوام دەبىم، ئەگەر نا ئەوا پارەكەتان بە قىست دەدەمى».

بەرپۇئەبەر خۇي قىچ كىردەو و بە بايەخەو ووتى «تۇ تواناي ئەم بەرەنگارىيەت ھەيە؟»

مىش بە متمانەي باوھردارى دلىاوه ووتىم «بەلى بە پشتىوانى خودا» ئەويش بەر لەوھى نووسىنگەكەي بەجىبھىللىت تەوقەي لەگەل كىردم و ووتى «بەخىربىت بۇ قوتابخانەكەت»

زۇر بەمە دلىم خۇش بوو چونكە دەمزانى كە خىزانەكەشم بەم ھەوالە دلىخۇش دەبن، ئەمە يەكەمىن ھەنگاوى گەورەيە لەسەر پەيژەي بەرەنگارى بۇ گەيشتن بە سەرکەوتن، مىش لە سەرکەوتندا كەم تەرخەمى ناكەم.

شاره‌زایی پالپشتی زانست ده‌کات

”ئه‌گەر ده‌ته‌ویت له ژياندا سه‌رکه‌وتوو بیت، ئه‌وا سووربوون بکه‌ره هاو‌پ‌ری
نزیکت و ئه‌زموون بکه‌ره راویژکاری دانایت و سله‌مینه‌وه بکه‌ره برا گه‌وره‌ت و
هیاوا بکه‌ره بلیمه‌تی پارێزه‌رت“

جۆزیف ئه‌دیسۆن

به‌باشی ده‌ستم به‌خویندن کرد، بۆ ئه‌وه‌ی شایه‌نی به‌ره‌نگاری بم، بۆیه‌ نه‌ک ته‌نه‌ها
به‌رزترین نمره‌م به‌ده‌ست هینا، به‌لکو له‌به‌کردنی قورئانی پیرۆز و خویندنه‌وه‌شیدا
سه‌رکه‌وتوو بووم، خه‌لاتیکم وه‌رگرت که وه‌ک هه‌یج خه‌لاتیکێ تر نه‌بوو.

کاتیک زانیم که له‌پیش‌برکیدا یه‌که‌م بووم، هاو‌پ‌کانم له‌ده‌ورم کۆبوونه‌وه و پیرۆزبایان
لیکردم، وا ته‌ماشایان ده‌کردم وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌ستیره‌یه‌کی دره‌وشاوه‌یان له‌ئاسمان
بینییت، منیش زۆر به‌مه‌خۆش‌حال بووم.

خه‌لاته‌که‌م وه‌رگرت که بریتی بوو له‌بروانامه‌یه‌کی رێزلینان، له‌گه‌ل کات ژمیریکی
ده‌ستی که بۆ یه‌که‌مین جار بوو شتی وام ده‌ست که‌ویت، هه‌ستیکی سه‌یرم هه‌بوو،
په‌یژه‌یه‌کی به‌رزم بینی، که سوپاس بۆ خودا توانیم به‌پله‌ی یه‌که‌م سه‌رکه‌وم.
هاوکات له‌گه‌ل خویندنی‌شدا کارم ده‌کرد تاوه‌کو هاو‌کاری که‌سوکارم بکه‌م له‌داینکردنی
پیداویسته‌کانی ژياندا، یه‌که‌مین کارم فرۆشتنی ساردمه‌نی بوو ته‌په‌دۆریک چلوره‌م
به‌کۆله‌وه‌بوو ده‌سو‌رامه‌وه و هاوارم ده‌کرد (وه‌ره بۆ چلوره‌هه‌)، ئه‌مه‌م دووباره‌ ده‌کرده‌وه تا
دوا چلوره‌م ده‌فرۆشت.

له رۆژيكي گهرمي هاویندا، وهستا بووم و هاوارم ده کرد چلوره، مندالان لیم کۆبوونهوه، له دوورهوه مندالیکم بینی که دانشتوو و تهماشای ئهوانی تری ده کرد، دواى ئهوهی که مندالهکانی تر رۆبشتن به چلورهکانیانهوه، بانگم کرد و کاتیك لیم نزیك بوویهوه چلورهیهکم دایه، بهلام رهتی کردهوه که وهربگریت، لیم پرسى «ههزت له چلوره نییه؟» ووتى «با بهلام پارهکهییم پئی نییه» منیش به زهردهخهنهوه پیم ووت «ئهوه لهسهه ئهستوی خۆمه و بههای هاورپیهتیه ئهگهر ههز دهکهیت بیینه هاوړی» دهستی بو تهوقه درپژ کردوو ووتى «ناوم خالیده» منیش خۆم پیتاساند، شادیم لهسهه روخساره بچووکهکهی بهدی کرد، چلورهکهی وهرگرتو و سوپاسی کردم، ههر جاریک که منی دهبینی لهگهڵ مندا هاواری ده کرد چلوره چلوره، تا مندالان لیم کۆبینهوه و چلورهم لیکرن.

من هه‌میشه باوه‌پرم و ابوو که یارمه‌تیدانی کهسانی تر ئه‌رکی منه ئه‌گه‌ر پاره‌یه‌کی که‌میشم هه‌بیّت، چونکه ئه‌م که‌مه بۆ کهسانی تر زۆره، ژیان فی‌ری ئه‌وه‌ی کردم که به‌خشین سنوری نییه و تا زی‌تر به‌خشیت خودا زی‌ترت ده‌داتی.

پاش ماوه‌یه‌ک کاری چلوره فرۆشتتم وازلێهێنا، خالیدم که‌م که‌م ده‌بینی، به‌لام هاو‌په‌یه‌ تیمان به‌رده‌وام بوو، ئه‌گه‌ر نه‌شمی‌نیایه ئه‌وا یاده‌وه‌ریی له‌ بیرمدا هه‌ر ما‌بوو.

یه‌کی‌ک له‌ هاو‌په‌یکانم ئامۆژگاری کردم که پشت به‌تواناکانم به‌ستم له‌ ژمێرکردن بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ک ژمێریاری‌ک کار بکه‌م له‌ بازا‌ری سه‌وزه فرۆشه‌کان، منیش به‌گویم کرد و به‌یانی زوو هه‌لسام و چوومه بازا‌ر و تی‌چووی سندوقه سه‌وزه‌کانم ئه‌ژمارد له‌ بازا‌رگانی کۆوه بۆ بازا‌رگانی تاک، ئه‌م کاره‌ش تا‌حه‌وتی به‌یانی ده‌خایانت، کاتی‌ک ده‌گه‌رپامه‌وه بۆ ماله‌وه خۆم ده‌شۆرد و جله‌کانم ده‌گۆری و ده‌چوومه قوتابخانه.

له‌گه‌ل نزا‌کانی دایکم له‌ به‌یانیاندا که ده‌یوت «خودا سه‌رکه‌وتوت بکات ته‌ل‌ول» ده‌چووم بۆ قوتابخانه دوا‌ی ئه‌وه‌ی سه‌ر و ده‌ستیم ماچ ده‌کرد.

هه‌ر که ده‌گه‌یشتمه قوتابخانه بیرکردنه‌وه‌م له‌ کارکردن له‌ می‌شکم ده‌رده‌هینا و توانای خۆم بۆ وه‌رگرته‌ی زانست ته‌رخان ده‌کرد، بایه‌خم به‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ ده‌دا که گویم له‌ ده‌بوو یان ده‌می‌نی یان مامۆستا ئاماژه‌ی پی‌ده‌دا و ده‌ینوسی، محمه‌دی هاو‌په‌یم به‌ سو‌عبه‌ته‌وه پی‌ی ده‌وتم «تۆ ده‌لێیت را‌دا‌ریت هه‌موو شتی‌ک وه‌رده‌گریت و هی‌چ له‌ ده‌ستت ده‌رنا‌چیت» منیش پی‌م ده‌ووت «تۆش را‌دا‌ریت، به‌لام ده‌زانیت جیا‌وازی من و تۆ چی‌یه؟» ده‌یووت چی‌یه؟ منیش ده‌م ووت «تۆ را‌دا‌ریکی شکاوی»

ئه‌ویش له‌ گۆره‌پانی قوتابخانه‌که‌دا را‌یده‌کرد و هه‌ردوو‌کمان به‌م را‌وا‌راکی‌یه پی‌ده‌که‌نین.

پۆژی من له‌ قوتابخانه وه‌ک قوتابیه‌کانی تر ته‌واو نه‌ده‌بوو، چونکه له‌گه‌ل گه‌رانه‌وه‌م له‌ قوتابخانه ده‌چووم وانه‌ی تایبه‌تیم ده‌دا به‌ قوتابیه‌کان له‌ ماله‌وه له‌ وانه‌ی ئینگلیزی‌دا،

لە ئەدەبی شکسپیردا، ھەر ئەمەش وایکرد کە تواناکانی خۆم لە بواری وەرگیران و لیکدانەوہی دەقەکان لە ئینگلیزیەوہ بۆ عەرەبی پەرہ پئی بەدم.

بەلام دیارترین ویستگەکانی کارکردنم لە دوکانیکی فرۆشتنی قەوانی مۆسیقادا بوو، لەو ماوہیەدا بە جیہانی مۆسیقا ئاشنا بووم، ئەوہی سەیر بوو کە ئاشقی مۆسیقای کلاسیک بووم، لەگەل سیمفونیاکانی (بیتھۆڤن) دا دەچوومە جیہانی جوان و نامۆ وە، مۆسیقای

(مۇزارت) یش به نهرمی خوئی دهخزاندۀ ناو گیان و ئەقلهوه، سه ره تا گویم له مؤسیقا دهگرت تاوه کو کرپاره کان رازی کهم بیکرن، به لام به تیپه پوونی کات له خو شه ویستی مؤسیقاوه تیوه گلام و بووه به شیک له ژیانم که نهمده توانی وازی لی بهیتم.

به لام ئەم کاره زۆری نه خایاند، چونکه خاوهن دوکانه که بریاریدا که شوینه کهم بداته کوپه کهی، وابزانم دهویست ئەو پاره که مهی که وهك شاگردانه دهیدات به من و خیزانه کهم زۆر بوو، ههروهها من هزم له مؤسیقا کرد و خۆزگهه دهخواست که لهم کارهه بهردهوام بم تاوه کو بتوانم گوئی لیبگرم، چونکه توانای کرین یان تهنانهت خواستی قهوانی مؤسیقاشم نه بوو.

شته کانم کۆکردهوه و پۆیشتم، له هههنگاوێک که له دوکانه که دورده کهوتمهوه له نائومی دی دورده کهوتمهوه و سووربوونم زیاتر ده بوو بۆ دۆزینه وهی کاریکی تر که بۆ بهردهوام بوون له ریگا که کۆکم بکات.

کاره زۆر و ماندو که ره کانم بیزاریان نه کردم، به لکو شاره زایی ییبه خشییم بۆ بهردهوام بوون له سهه ریگا کهم به سهه ره کهوتووایی و ناخۆشیه کانم بکه مه خو شی.

هه گبه یه کی پر له خوښه ویستی

((خیر له وه دایه که خودا هه لیبزار دووه))

به سه رکه و تووی قو ناگی دوانا وه ندیم ته واو کرد، بریارمدا که نه و به رهنگارییهی که تیایدا سه رکه و تم، ده بیت به ره و به رهنگاری گه وره ترم بیت.

بویه دهستم کرد به ناردنی داوا بو وه رگرتن له چندین زانکو، نامه یه کم له زانکوئی ئه مریکی له به یروت پیگه یشته که جه ختی له وه ده کرد که به خشینیکی خویندنی ته واوم له وی به دهست هیتاوه، که تیچووی خویندن و نیشته چی و کتیب و ته نانهت خواردنیش ده گریته وه، که شایسته ی ئه م به خشینه بووم، چونکه من پله ی یه که مم له

تاقىکردنەۋەكانى دواناۋەندى ۋەرگرتىۋو لەسەر ئاستى لوبنان. لە دلەۋە سوپاسى خام
کرد و فىرى ئەۋە بووم و زانىم كە سوپاس گوزارى بەخشىن و ھۆكارەكانى ھەسانەۋە
زىاد دەكات.

دەستم بە خۇنامادەكردن كىرد بۇ بىرىنى تاقىکردنەۋەۋى ۋەرگرتن لە زانكۆ و تىايدا
سەرکەوتوو بووم، ئەۋە لەمەشدا يارمەتى دام كورتى ماۋەى ديارىكراو بوو بۇ
خويندنەكەم، سەرەتا نەمدەزانى لە چ بوارىكدا پسپۆرى ۋەربگرم، دوو دەرفەتم لە
بەردەم دا بوو:

پسپۆرى لە زمانى ئىنگىلىزى لەكۆلىزى ئاداب، پسپۆرى بازىرگانى و كارگىرى، دواى بىرکردنەۋە
بىرپارمدا كە بچمە كۆلىزى ئاداب و زمانى ئىنگىلىزى بخويتم، بەلام ئىمە شتىك دەخوازىن
و خوداش شتىكى ترمان بۇ ھەلدەبژىرت.

كاتىك چووم بۇ خۆتۆماركردن لەو پسپۆرىيەى كە ھەلم بژاردبوو دەرگاي تۆماركردن لەو
بوارەدا داخراوو، بۆيە تەنھا بژاردەى دووھەمم لە بەردەم دا مايەۋە كە كارگىرى بوو،
توشى پەشۆكان بووم و ھەستم كىرد كە ناتوانم بىرپار بەدم، بۆيە لەگەل (غاندى)
ھاۋرىم قسەم كىرد كە زۆر متمانەم بە راى ئەو ھەبوو.

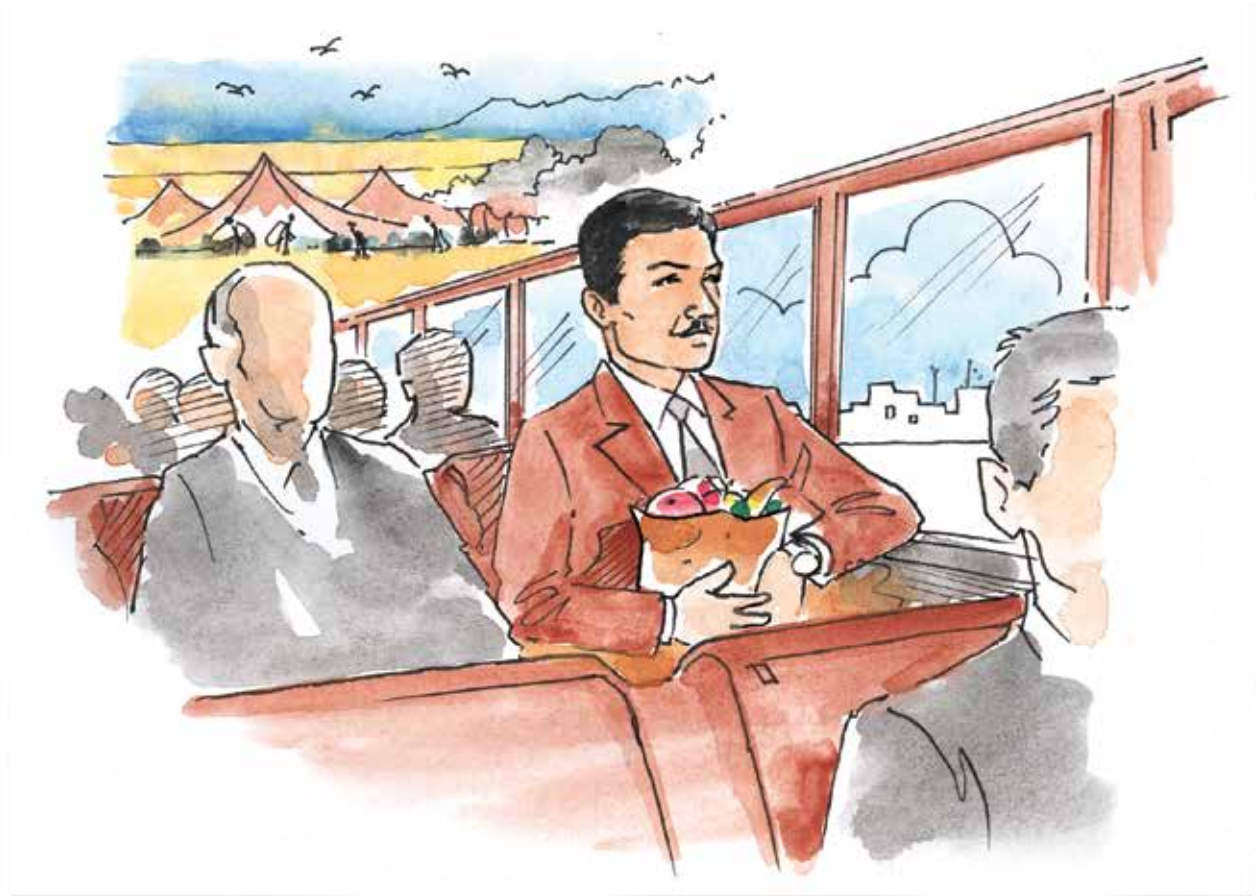
غاندى ووتى «تۆ تواناي زۆرت ھەيە، كۆلىزى بازىرگانى ھەلبژىرە و دلنىام تىايدا سەرکەوتوو
دەبىت».

نزاكەى باوكىم بىرکەوتەۋە، كە ھەۋلى دەدا رازىم بكات ئەو پسپۆرىيە بخويتم و دەيووت
«خودا ئەۋەت بۇ ئاسان بكات كە خىرە». نىش ئەۋەى رىو شوپنە پىۋىستەكان بوو
تەۋام كىرد ووتىم «خىر لەۋەدايە كە خودا ھەلبىژاردوۋە».

كۆمەلگەى زانكۆ بوارىكى نويى بوو لە ژيانمدا و تىايدا ژيانىكى پىر لە چالاكىم بەسەر برد،
ھەۋلىمدا ئەۋەندەى بتوانم كات و تواناي خۆم بەكار بەيتم بۇ ئەۋەى لە ھەر كارىكدا كە

پىم دەسىپىردىت ديار بىم، وىتەى فەلەستىنى خۇشەويست بەردەوام لەبەرچاوم بوو، بۇيە كاتىك پىشپىرگىيەك بۇ كورتە چىرۆك راگەيەندرا كە ئەنجومەنى بالاي چاودىرى ھونەر و ئەدەب لە مىسپ رىكى خستبوو، بەچىرۆكىك بەشدارىم كرد بە ناوى (زايەلەى نەفرەتى) كە تيايدا باسە لە كارەساتى فەلەستىنى نىشتىمانم كردبوو و بابەتەكەى گفتوگۆيەك بوو لە نيوان كورپىك و باوكىكدا، باوكەكە بۇچونى وابوو كە فەلەستىن تازە لەدەست چووە و گەلەكەى ئاوارە بوون.

به لآم كوره كهي لهو قه ناعه ته دا بوو كه "ئيسرائيل" تهنها قوناغيكي تيپه ره له سه ر كه ناري ده ريا و شه پوليكي ديت لاي ده بات، ئهم چيروكesh به پله ي كه م ده رچوو، خه لاتيكي پيئج سه د جونهيهي ميسرپيم وه رگرت، كه ئمه بو من بره پاره يه كي زور بوو، له گه ل بروانامه يه كي ريزلتيان كه ستايشي چيروكه كهي ده كرد.

پاره كه و بروانامه ي ريزلتيانه كه م هه لگرت و چوومه وه بو ماله وه، دل م له خو شي سه ركه وتن سه ماي ده كرد و بو ديداري خيزانه كه م لي ي ده دا، حه زم ده كرد كه شه مه نده فهره كه خيراتر بروات تاوه كو خو شي له چاواني دا يك و باوك و خوشك و براكانم بينم.

هه نديك خو شي تاوه كو برپك له و نازار و سالاني ناخو شي پي بسرپمه وه.

من هه ميشه وابووم، هه گبه يه كم له گه ل خو م ده هيتا، كه تيايدا هه موو شه ويك دانه يه ك له و ميوانه م تيا دا هه لده گرت، كه له گه ل خو اردندا پيشكه ش ده كر ان. بو يه له كو تايي هه فته كه دا هه گبه كه پر ده بوو له ميوه ي جو رواوجور، خيزانه كه م ده يانزاني كه من پاروويه ك له و خو اردنه لاده دم كه ده يخوم بو ئه وه ي ئه وان به شدار بن تيايدا، له دواي هه فته يه ك كه تيايدا له كارو خو يندندا زور خو م ماندوو كرد بوو.

دايكم ده سته گه رمه كاني به ناوچه وانمدا ده هيتا و ده يگوت «ته لول: نازيزم، تو هه موو روژيك ماندوو ده بيت له ئيمه زياتر پيوستت به ميوه هه يه».

باوكم به شانازيه وه وه لامي دا يه وه «كوره كه ت پياوه ئه ديبه، روژ له دواي روژ ئهم پياوه تيه تيايدا گه وره ده بيت».

من خو شحال ده بووم كه خيزانه كه م له و چند دانه ميوه كه مه دا به شدار بن، هه مووان زور به خو شيه وه ده وريان ئه دام، بو ئهم دياريه ساده يه، تهنها له بهر ئه وه ي ئه وان له و ميوانه دا تامي خو شه ويستي من بو ئه وانيان ده كرد.

گەنجىنەى دووھەم

”كۆبۈنەھەى بازوۋەكان نىشتىمان بنىات دەنپن و كۆبۈنەھەى دلەكان
ناخۇشىەكان كەم دەكەنەھە“

پەندىكى سكوئەلەندى

پۇژى دەرچوونەم لە زانكو بە واتاى ووشە پۇژى دورىنەھە بوو، دورىنەھەى ماندووبوون
و ھەول و شەونخونى و دوورى لە خىزان، شەوى پىش دەرچوونەم لە زانكو نەمتوانى
بخەوم، لە كۆتايدا خەونەكەم بەدى دىت.

ھاوپىكانەم ئەو شەھە دەورىيان دام ولە دانىشتىنكىدا مائئاوايىمان لەو قۇناغەى خويىدن كرد
كە بە خۇشەويستى و گونجانەھە كە تيايدا بەشدار بووين، يەكىيان بە سوعبەتەھە
پىى ووتەم «تەلال پروانامەكەت لەكوئ ھەلدەواسىت؟»

يەكىكى تريان بە پىكەننەھە ووتى « وازانەم تەلال دواى ئەو ھەموو ھەولە لە دۆلاينكىدا
دايدەنىت و قفلى دەدات».

منىش بە بزەخەنەيەكەھە ووتەم «بىگومان نا».

دەپرسن «ئەى چى لىدەكەيت؟»

منىش خەيالەم بو دوور دەروات و بە دىنبايەھە دەلىم « دەست دەكەم بە گەران بە دواى
كاردا».

هه موویان به خۆشییه وه وتیان « ئه وه ته لاله که هه ولدان پیشه یه تی.»

کاتیك بپروانامه ی زانکۆم گرت به دهستمه وه، ههستم کرد که گه نجینه ی دووهمم دهست که وتوو، گه نجینه ی یه که مم به لگه ی تۆماری ئه وه زهوییه بوو که باوکم به مندالی دایمی.

دهیان جار له بپروانامه کهم رامام، له ناخم دا باوه رپکی گه وره جیگیر بوو که نه ته وه ی عه ره ب سه ره له نوێ راده بییت بو ئه وه ی سه ره کردایه تی جیهان بکات، ده مزانی که ئه م خه ونه ته نها به زانست به دی دیت، وه ک دایکم هه میشه دهیوت.

له دوا ی ده رچوونم له زانکۆ چه ندین داوا ی کارم له چه ندین کۆمپانیای جیاواز پیشکەش کرد، به لام هه موویان ره تکرانه وه، چونکه من تازه ده رچوو بووم، به لام چۆکم داننا و

بىزار نەبووم، بەردەوام بووم لە گەران بە دواى دەرفەتێكى گونجاودا ، تووشى نائوومىدى نەبووم بەلكو ئەو هەستەم زیادى كرد كه ئەم رەتكردنەو هەيه لە راستیدا قبولكردنە و ئەو رەتكردنەوانە ئەوەندە بىزاريان نەكردم بەقەدەر ئەوەى كه پالنهەرى هيوایان پێدەبەخشیم بۆ سەرلەنوێ پێشكەش كرنەوه.

تازە لە بازار هاتبوومەوه كاتێك خێزانەكەم بە خۆشیەوه پێشوازیان لێكردم، باوكم بە شادیهوه ووتى « پیرۆزه كورم » دایكیشم ماچى كردم و ووتى « تەلۆل پێم نەوتیت لە دواى ناخۆشى خۆشى دیت»، تینەگەیشتم، سەبرى هەردووکیانم كرد لە پوخسارى خوشك و براكانمدا بەدواى وهلامدا دەگەرām، تا باوكم ووتى « یەكێك لە كۆمپانیاكانى كوهیت پازیبوو كه لەلای خۆى داتمەزێنیت، بەم هەواله خۆشحال بووم، دەستم كرد بە پێچانەوهى جانتاكان بۆ گەشت و پشتم بە خودا بەست و نزام كرد كه كارى چاكم بۆ ئاسان بكات

بە ناخۆشیەوه مائاوايیم لە خێزانەكەم كرد، خوا حافیزیم لە باوكم كرد و بە ئازارەوه ووتى «ئێمەى فەلەستینی ئازارى جیابوونەوهى خۆشه‌وستانمان لە چاره‌مان نووسراوه»، ووشەكانى گەرم و بە ئازار بوون، دەستى باوكم و سەبرى دایكەم ماچكرد بەر لەوهى بەرەو كوهیت بكەومە رێ، نزاى دایكەم بەردەوام ئەو پالێشته بوو كه وایلیكردم سەرلەنوێ بەرگەى غەریبى بگرم «خودا بتپاریزیت خۆشه‌ویستم و كارت بۆ ئاسان بكات».

بە درێزایی كارکردنم لەو كۆمپانیاىدا، پەرۆشى ئەوه بووم كه باشترین نوێنەرى وڵاتەكەم بۆم لە هەموو جێهەك و بەرگەى ناخۆشى و سەختى كارکردنم گرت، لەگەڵ گەرمى كەش كەپى رانەهاتبووم، هەرۆهك چۆن پارەى پێویستیشم نەبوو تا ئامێرێكى فێنككەرەوه بكۆم، بۆیه بپارمدا كه سوود لە كاتى دواى كارکردن وەرگرم بۆ مانەوه لە نووسینگەى كۆمپانیا و كاتى زیاتر كار بكەم و كارى تری كۆمپانیاكه ئەنجام بدەم، تاوه‌كو تیچوووى فێنككردنەوه لەسەرخۆم لابەرم.

دواى چەندسالێك كۆمپانیاكەم بەجێهێشت، جێهێشتنى كارەكەم شتێكى ئاسایی نەبوو، چونكه كاتێك خەرىكى كۆكردنەوهى شتەكانم بووم تا لە كۆمپانیاكه برۆم، سەیرم كرد

كۆمەلنىڭ كارمەندى تىرى كۆمپانىيا كەش شتە كانىيان پىچاۋە تەۋە و بىر يارىاند اوھ لە گەل من بىرۇن، ھەۋلەمدا پەشيمانىيان بىكەمەۋە چونكە من نە شوپىنى كارم ھەيە و نە دەمتوانى موۋچە يان بدەمى، بەلام ئەۋان سووربوون و ووتىيان « ئىمە بىروامان بە تۋانا و بىرۇكە كانى تۆ ھەيە و دەزانىن كە سەر كە وتوو دەيىت».

مىش بە شانازىبە كى زۆرەۋە و پىزلىتائىك لەۋ پىشتىگىرىبە يان ووتىم «مەبەستان ئەۋەيە پىكەۋە سەردە كەۋىن؟».

دەستىم بۇ درىژ كىردن و ئەۋانىش دەستىيان خىستە سەر دەستىم... بەلى ئەۋ دەستانەى كە بەيە كدا دەچىن سەختە جىابكرىتەۋە.

سەرەتای سەرکەوتنەکان

“ئەوێ هەول بەدات سەردە کەوێت”

پەندێکی عەرەبی

بە هەولێ بەکۆمەڵ دەستمان بە کارکردن کرد، سەیارە ئاساییە کەم کردبوو بە نوسینگە یەکی گواستراوه، پاشان داوای یارمەتیم لە هەندێ ھاوڕێ و ناسراو کرد وەک بەرپز ((عەبدولعەزیز ئەلشەخسیر)) کە ژوریک لە ژورەکانی نوسینگە کە خۆی دامێ تا کاری تێدا بکەم، هەر و هەا خاتوو (ماری حایک) ئالتوونەکانی خۆی دامێ تاوێ کۆ لە پرۆژە کەمدا و بەرهێنانی پێکەم، هەر و هەا چەندین ھاوڕێی تریش کۆمەکیان کردم و کاریان لە گەل کردم بێ ئەوێ موچەیان بدەم.

ئەو ھاوڕێیانەم بەرپرسیاریتێکیان خستە سەر شانم، منیش بریارمدا کە بێئومێدیان نەکەم، بەمەش چەندین سەرکەوتنمان بە دەست هێنا کە وایکرد ناوی کۆمپانیا کەمان لە ئاسمانی جیهانی بازرگانی و هزری و کۆمەلایەتیدا بەرز بکاتەو.

ژیان ئەوێ فێر کردم کە ئەوێ ئەمرۆ دەیکەین تەنھا رێخۆشکردنە بۆ ئەوێ کە سبەینێ دەیکەین و تا چاومان لە پەرەسەندنی زیاتر بێت، هەر و هەا ئەوێ فێر کردم کە هەمیشە باوەرێم بە پرسە کەم هەبێت و پابەندبم بە خۆشەویستی بۆ خاکە کەم، بەرگریکردن لە نازنامە و پیشکەوتنی نەتەو و وەرگرتنەوێ مافەکان تەنھا بە چەک نایێت، بەلکۆ بە بالادەست بوون بەسەر دۆزمندا لەرپێ زانست و هزر و پرۆسینیریەو. لە ژیانمدا بەسەر چەندین کاتی سەخت و تال تێپەریوم، نیشتیان و جێی حەوانەو.

و نیشته جیم له دهه ستداوه، شه ونخونیم کیشاوه له کاتی کدا هاوته مه نه کانم خهوتوون، له کاتی کدا کهسانی تر حهواونه تهوه، خوداش وای ویست که دایک و باوکم کۆچی دوایی بکهن له کاتی کدا خهریکی نزاکردن بوون بۆ سههر کهوتن و بهرزی من، هه موو ئهم قهیرانه نائومی دی نه کردم و ویستی کهم نه کردم هوه، به لکو هیژ و وریایی و سوور بوونی له سههر سههر کهوتن زیاد کردم، بهر له هه مووشتی کیش ماف گه پانه هوم بۆ یافا و مالی مندالییم، چونکه خانووی خیزانه کهم هیشتا له ناوه راستی یافادا ماوه و شایه تی کاره ساته که یه، هیشتا ناوی باوکم (حاجی توفیق ئه بو غه زاله) له سههر ده رگا که ی هه لکه ندر اوه، هیشتا کیله که ی لای بنه ماله که مه، دایکم کیله که ی له سنگیدا هه لگرتوه له لای دلی دا، له سههر نوینی نه خوشی داوییه تیه خوشکه گه وره کهم و ئیستا لای خوشکه بچوو که که مه.

ئەردەن دەروازەم بۆ جىهان

” ئەردەنى ئەو كەسەيە كە شكست قبوول ناكات بەلكو بەرەنگارى ئەستەم دەبیتەو و بەسەرىدا زال دەبیت، ھاوالاتیبوون ئەو شتەيە كە پیشكەشى ئەم نىشتیمانەى دەكەين، نەوہك ئەوہى لىي وەردەگرين“

خاوەن شكۆ شاعبدوللاى دووہم كورى حوسەين

((ئەردەن ئاراستەمە)) ئەو ئەو شتە بوو كە بىرم لىكردەوہ كاتىك سالى ۱۹۹۰ خۆم ئامادەكرد بۆ گەرانەوہ بۆ ئەو ولاتەى كە رەگەزنامەى خۆى پىبەخشىم كە شانازى پىوہدەكەم و كاركردن لە نوسىنگەكەم لەوئى، بە ناچارى كوہىتم بەجىھىشت و دۆست و ھاوړىكان و دەولەتتىكم بەجىھىشت كە خۆشم وىست و سالانى گەنجىم لەوئى بەسەر برد.

بە پروا بە خۆ بوونەوہ بەخۆمم ووت «لە شكست ناترسم كاتىك دەمەوئت بچمە ناو ھەولئىكى نوپوہ، چونكە ژيان لە سى ھەلوئىستدا كورت دەبیتەوہ، ئەمە دەتوانم بىكەم و ئەمە رەنگە بتوانم بىكەم و ئەمە پىويستە بىكەم، چونكە من باوهرم بە پەندىك ھەيە كە دەلئت «دەبئت پىي مرؤف لە خاكەكەيدا بچەقئت، بەلام چاوەكانى پىويستە ھەموو جىھان بدۆزئتەوہ»، گەيشتمە ئەردەنى خۆشەويست، لىرەدا ناكريئت باس لە خاوەن شكۆ شاعبدوللاى دووہم كورى حوسەين نەكريئت، من تا ئىستاش لە بئ فىزى ئەو و مامەلەى بەرزىي سەرسامم، كە رىزگرتنى خۆى بەسەر ھەموواندا سەپاندوہ، من

شانازی ده کهم که سەر به ئێردەنم و ھەر لەویش گشت سەرکەوتنەکانم بەدەست
ھیتاوە و لە خاوەن شکۆ خوالیخۆشبوو حوسەین کوپری تەلال فیڤری خۆشەویستی
نیشتیما و خەڵکەکی بووم.

ھەر و ھا لە خاوەن شکۆ شاعە بدوللای دووھم که شەرەفمەندی کردم بەوھی که
مەدالیای سەر بەخۆیی پلە یەکی پێبەخشیم لە جەزنی سەر بەخۆیی حەفتایەمی
شانسینی ئێردەنی ھاشمی، بەردەوام ئێو بە خاوەن شکۆ دەلیم که لە کاتی بەخشینی
مەدالیاکەدا پێی ووتو:

گەرەم خاوەن شکۆ « من وەك پەنا بەریك ھاتوومەتە ئەم وڵاتە و بپریم داوہ کہ
کارەساتی ئازاری فەلەستینیەکان بکە مە ھۆکارەکانی حەسانەوہ و ھاوڵاتیبوونی ئێردەنی

بکه مه په یامی خزمهت کردنی هه مووان، ئیوه نیشتمانی دووهه متان دا به من که شانازی پیوه ده که م و فیږی خوښه ویستی خه لکه که یتان کردم... سوپاستان ده که م». هه موو رږژیک کاتیڅ له بالکونی ماله که مه وه ته ماشای فه له ستینی نیشتمانی داگیر کراوم ده که م ده لیم «عه ممان چنده خوښم دویت، فه له ستین چنده تامه زرږی بینیتم».

من مهيلم عه ره بيانه يه

”ناسنامه بهش بهش ناکریت و به نیوه یا سئ یهک یا ناوچهی دابراو دابهش
ناکریت“

ئهمین مه علوف

هاورپیکه م ته له فونی بۆ کردم و کات درهنگ بوو به سه رسامیه وه ووتی «تۆ تا ئیستا
کار ده کهیت؟»، منیش وه لایم دایه وه «سه رکه وتن له سه ر سینه کی ئالتوون پیشکەش
ناکریت، به لکو پیوستی به هه ول و کار کردنه».

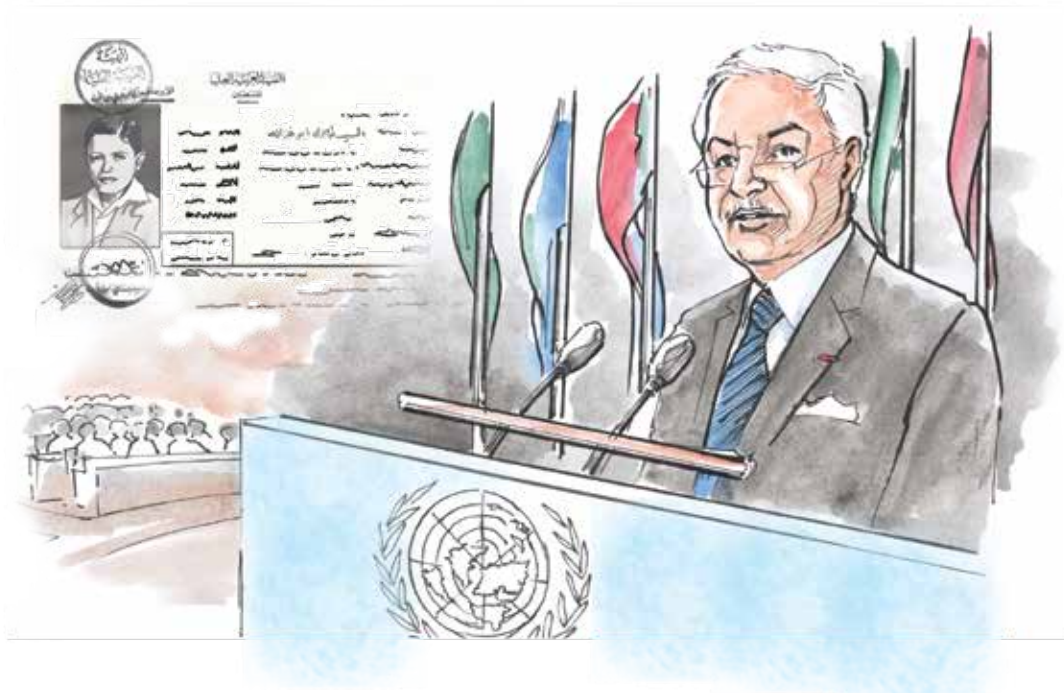
شه و و رۆژ کارم ده کرد، سال له دوای سال تیده په ری، سالانیکی درێژ ئه و خه ونه م هینایه
دی که به مندالی هه ولم بۆ دابوو، ئه ویش پیشخستنی مرۆقی عه ره ب بوو، به مهش
زنجیره یه کی ته واوی کۆمپانیامان دروست کرد له گشت جیهاندا که ناوی ((گروپی ته لال
ئه بو غه زاله)) ی هه لگرتبوو، دروشمه که ی ئه وه بوو : (هه ولی زیاتر ده ده یین، تا له
پیشه وه بمینین).

ئه مرۆش:

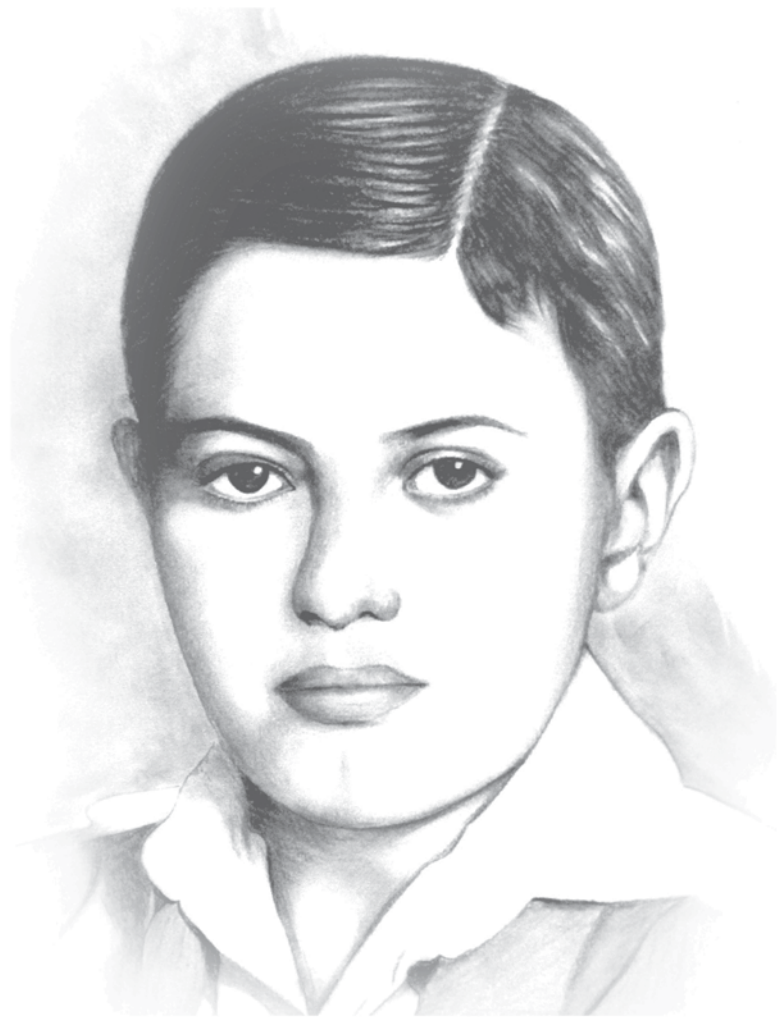
کاتیك ویته کۆنه کانی خیزانه که م ته ماشا ده که م، یاده وه ریه کان وه ک روبرایکی به خور
به ناخمدا ده رۆن، وینه ی ((ئه دیبه)) ی دایکم که هه موو کات نزا ی بۆ ده کردم و که گویم
له دهنگی ده بوو ئارام ده بوومه وه و دلنیا ده بووم ((ته لول خودا بتپاریزیت)) منیش به
ناره زاییه وه ده لیم «دایه من گه وره بووم و تۆ هیشتا پیمده لیت ته لول!» ئه ویش به
خۆشه و یستیه وه ده لیت «چه نده گه وره بیت تۆ هه ر ته لولی منداله خۆشه و یسته که میت».

وینە ی ((توفیق)) ی باوکم که به دهسته کانی هه ئیده گرتیم ده مگه پینیتته وه بو پرتەقال
لیکرنه وه له بهرزترین لقی درهخته که، باوکم ئه م رهفتاره ی منی وا لیکده دایه وه که
ئه مه رهفتاری ئه و مرۆقه یه که چهنده رووبه رووی سهختی بیته وه خو ی به دهسته وه
نادات، له پیناوی ئه وه دا که بگات به پله یه کی بالا، ئه م ووشانه ی وه ک پینینی له
گویمدا ده زنگایه وه « ته لال تو پله و پایه یه کی گهرهت ده پیت له ئاینده دا».
وینە ی ((یافا)) ش شهیدای هه میسه یی بیننه وه یم لا دروست ده کات.

طلال أبوغزاله ١٩٥١

په ياميك

بۆ ئېوه ئه‌ی سهرگرده كانی دوارپوژ

منيش هه‌روهك ئېوه منداڤ بووم و خه‌ونم به ژيانىكى ئارام و ئاسوده‌وه ده‌بينى له ولاته‌كه‌مدا به جىگىرى، به‌لام بارودوځ واى خواست كه مندالىى من له هى ئېوه جياواز تر يىت، به‌لام نه‌يتوانى كه بمبه‌زىتت، به‌لكو سووربوونمى بۆ سهركه‌وتن زياتر كرد.

ويته‌ى خه‌ون و ئاواته‌كانتان بكيشن، ئېوه ئه‌مپوژ منداڤن به‌لام ده‌بنه سهرگرده‌ى سبه‌ى و ئالاكان به ئېوه به‌رز ده‌بنه‌وه و ئيمه‌ش پشتگىرى خويمان پى به‌خشين تا ئېوه‌ش شكۆمان پى به‌خشن.

ده‌ست به خه‌ونه‌كانته‌وه بگرن، وهك چۆن من ده‌ستم به خه‌ونه‌كانمه‌وه گرت، سهره‌پراى سه‌ختى دۆخ و نازاره‌كانم، به‌سهركه‌وتووى به‌ديم هيئا به پشتيوانى خودا و په‌زامه‌ندى دايك و باوكم خودا لىيان خوښ يىت، له‌وه‌ى كه خودا پى به‌خشيم به‌خشيم به‌كسانى تر و ناوى وولات و نه‌ته‌وه‌كه‌م به‌رز راگرت.

ئه‌م په‌يامه‌ى خۆم پيشكه‌شى ئېوه ده‌كه‌م به‌وه‌هيوپه‌ى كه سهركه‌وتن له ناو ئېوه‌شدا دووباره بيته‌وه، نهك ته‌نها يه‌كه‌ نمونه به‌لكو به‌هه‌زاران و مليونان... بىرتان يىت كه ده‌توانن هه‌ميشه شته سه‌خته‌كان به‌دى بىتن و به‌ويستى به‌هيز و پشت به‌ستن به‌خودا.

ئيمه ئىستامان پيشكه‌شكردن و چاوه‌پړى ده‌كه‌ين كه ئېوه‌ش ئاينده‌مان پيشكه‌ش بكهن. با دروشمان بۆ به‌دى هيئانى سهركه‌وتن ئه‌مه يىت «هه‌ولى زياتر ده‌ده‌ين تا له پيشه‌وه بمىينه‌وه و هه‌ميشه هه‌ر له پيشه‌وه بين».

هاوپيتان: ته‌لال ئه‌بو غه‌زاله

تەللى كورى ئەدىبە نووسەر لە چەند دېرېكدا:

۱. لە شانشىنى ئەردەنى ھاشمى لە عەممانى پايتەخت لە ۱۷ ى نىسانى ۱۹۸۷ لە داىك بوو.
۲. لە زانكۆى زانست و تەكنەلۇژىيائى ئەردەنى دەرچوو لە بوارى ئەندازىبارى كشتوكايدا.
۳. پەلى زانستى لە خۇراكدانى كلينىكدا بەدەست ھىناو.
۴. لە بوارى رۇژنامەى كاغەزدا بۇ چەندىن گۇڤار و رۇژنامەى ئەردەنى كارىكردوو.
۵. لە چەندىن پېشېركىيى چىرۇكدا كارىكردوو و پەلى بەرزى تىدا بەدەست ھىناو.
۶. نووسەرى چىرۇكە لە بوارى چىرۇكى كوورتى ناراستەكراو بۇ مىندالان لە بوارى چىرۇكى كۆمەلايەتى و پىنمايى، و كۆمەلە چىرۇكىكى ھەبە بە ناوى (لە كاتزمىرى خۇرئاوا بووندا)

طلال أبوغزاله

9 789957 559533 >

9 789957 559526 >

دوستان خردسال من
طلال أبوغزاله